

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 823/2000 2001/EØS/31/02

om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier som driver linjefart (konsortier) (*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAPER
HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 479/92 av 25. februar 1992 om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier som driver linjefart (konsortier)⁽¹⁾, endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige, særlig artikkel 1,

etter å ha offentliggjort et utkast til denne forordning⁽²⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for konkurransesaker på sjøtransportens område og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EØF) nr. 479/92 gir Kommisjonen myndighet til å anvende traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse grupper av avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom rederier om felles drift innen linjefart (konsortier), som på grunn av det samarbeidet de medfører mellom de deltakende rederiene, kan innskrenke konkurransen i det felles marked og påvirke handelen mellom medlemsstater, og som følgelig kan komme inn under forbudet i traktatens artikkel 81 nr. 1.
- 2) Kommisjonen har gjort bruk av denne myndigheten ved å vedta kommisjonsforordning (EØF) nr. 870/95⁽³⁾. På bakgrunn av den erfaring som til nå er vunnet, er det mulig å definere en kategori av konsortier som kan komme inn under virkeområdet for artikkel 81 nr. 1, men som normalt kan anses å oppfylle vilkårene i traktatens artikkel 81 nr. 3.
- 3) Kommisjonen har tatt tilbørlig hensyn til de særegne forhold innen sjøtransport. Særegenhetene er dessuten en viktig vurderingsfaktor for Kommisjonen når den skal vurdere konsortier som ikke omfattes av gruppeunntaket i denne forordning.
- 4) Ved rasjonalisering av de deltakende rederiers virksomhet og utnyttning av skips og havneanleggs stordriftsfordeler bidrar konsortier som definert i denne forordning vanligvis til å bedre produktiviteten og kvaliteten på tjenestene innen linjefart, og de bidrar også til å fremme den tekniske og økonomiske utvikling ved å lette og fremme utvikling og bruk av containere samt en mer effektiv utnyttning av skipskapasiteten.
- 5) Brukere av konsortiers sjøtransporttjenester får vanligvis en rimelig andel av fordelene ved den økte produktiviteten og den økte kvaliteten på tjenestene som disse avtalene medfører. Fordelene kan bl.a. bestå i hyppigere og bedre tilpassede seilinger og anløp samt i bedre kvalitet på og bedre tilrettelegging av tjenestene som følge av bruk av mer moderne skip og utstyr, herunder havneanlegg. Brukerne kan imidlertid dra full nytte av disse fordelene bare dersom det finnes tilstrekkelig konkurranse innen de fartsområder der konsortiene driver virksomhet.
- 6) Disse avtalene bør derfor omfattes av et gruppeunntak i den utstrekning de ikke gir de berørte foretakene mulighet til å utelukke konkurranse for en vesentlig del av den trafikken det gjelder. Ettersom vilkårene på sjøtransportmarkedet skifter uavbrutt og partene stadig endrer bestemmelsene i konsortiumavtalene eller den virksomhet de utøver i forbindelse med dem, bør det ved denne forordning klarlegges hvilke vilkår konsortier må oppfylle for å kunne omfattes av gruppeunntaket.
- 7) Et av de viktigste kjennetegn ved et konsortium er at det ved opprettelse og drift av en felles fart kan foretas kapasitetstilpasninger. En prosentvis begrensning av den skipskapasitet som brukes innen et konsortium, er imidlertid ikke et vesentlig kjennetegn ved et konsortium.
- 8) Gruppeunntaket i denne forordning bør omfatte både konsortier som driver virksomhet innenfor en linjekonferanse, og konsortier som driver virksomhet utenfor en linjekonferanse, men omfatter ikke felles fastsettelse av fraktrater.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 100 av 20.4.2000, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 49/2000 av 31. mai 2000 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIV (Konkurranse), se EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 42 av 21.9.2000, s. 3.

⁽¹⁾ EFT L 55 av 29.2.1992, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 379 av 31.12.1999, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 89 av 21.4.1995, s. 7.

- 9) Prisfastsettelse hører under rådsforordning (EØF) nr. 4056/86 av 22. desember 1986 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelse av traktatens artikkel 85 og 86 på sjøtransport⁽¹⁾, endret ved tiltredelsesakten for Østerrike, Finland og Sverige. Medlemmer av et konsortium som ønsker felles prisfastsettelse og ikke oppfyller kravene i forordning (EØF) nr. 4056/86, må anmode om enkeltunntak.
- 10) Det første vilkåret for gruppeunntaket bør være at transportbrukerne sikres en rimelig andel av fordelene ved den økte effektiviteten og de øvrige fordelene som oppnås ved konsortiet.
- 11) Dette kravet i henhold til artikkel 81 nr. 3 skal anses som oppfylt når en eller flere av de tre situasjonene beskrevet nedenfor gjelder for konsortiet:
- en uavhengig fraktratefastsettelse («independent rate action») fører til at det er effektiv priskonkurranse mellom medlemmene av den konferansen der konsortiet driver virksomhet,
 - innenfor den konferansen der konsortiet driver virksomhet, er det mellom medlemmene av konsortiet og de øvrige medlemmene av konferansen som ikke er medlem av konsortiet, en tilstrekkelig grad av effektiv konkurranse om transporttjenestene ettersom konferanseavtalen uttrykkelig gir konsortiene tillatelse til å tilby sine egne avtaler om tjenester, som f.eks. kan gjelde et tilbud fra konsortiet alene om levering til rett tid («just-in-time delivery») eller om en avansert elektronisk datautvekslings-tjeneste [«electronic data interchange» (EDI)] som til enhver tid kan gi brukerne opplysninger om hvor godset befinner seg, eller om vesentlige økninger i hyppigheten av konsortiets seilinger og anløp i forhold til konferansen,
 - konsortiets medlemmer utsettes for effektiv konkurranse, faktisk eller potensiell, fra rederier som ikke er medlem av konsortiet, uansett om det finnes en konferanse i vedkommende fartsområde eller ikke.
- 12) For å oppfylle kravet i henhold til artikkel 81 nr. 3 må det fastsettes ytterligere et vilkår med sikte på å fremme konkurransen med hensyn til tjenestenes kvalitet mellom medlemmene av konsortiene samt mellom medlemmene og de øvrige rederier som driver virksomhet i samme fartsområde(r).
- 13) Det bør være et vilkår at konsortiene og deres medlemmer i samme linjefart ikke anvender ulike priser og transportvilkår utelukkende på grunnlag av de transporterte varenes opprinnelses- eller bestemmelses-land slik at trafikken vris innen Fellesskapet til skade for bestemte havner, avskipere, transportører eller virksomheter tilknyttet transportsektoren, med mindre det er økonomiske grunner for å anvende slike priser eller vilkår.
- 14) Vilklårene bør i tillegg ha til formål å hindre at konsortiene anvender konkurransebegrensninger som ikke er absolutt nødvendige for å nå de mål som berettiger unntaket. For dette formål bør konsortium-avtalene inneholde en bestemmelse om at ethvert rederi som deltar i avtalen, kan tre ut av konsortiet med et rimelig oppsigelsesvarsel. For sterkt integrerte konsortier og/eller konsortier med store investeringer bør det fastsettes en lengre oppsigelsestid av hensyn til de store investeringer foretatt for å opprette konsortiet og den omfattende omstrukturering ved et medlems uttreden. Det bør også fastsettes at for konsortier med felles markedsføringsstruktur skal hvert medlem av konsortiet gis rett til å drive selvstendig markedsføring, forutsatt at det gis et rimelig varsel om det.
- 15) Unntaket bør begrenses til konsortier som ikke gir mulighet for å utelukke konkurranse for en vesentlig del av de tjenester det gjelder.
- 16) For med tanke på et mulig unntak å vurdere om det finnes effektiv konkurranse på samtlige markeder der konsortiet driver virksomhet, bør ikke bare den direkte trafikken mellom havner som anløpes av et konsortiums medlemmer tas i betraktning, men også eventuell konkurranse fra annen linjefart med avgang fra havner som kan være et alternativ til konsortiets havner, og eventuelt konkurranse fra andre transportformer.
- 17) Gruppeunntaket etter denne forordning får derfor anvendelse bare dersom konsortiets markedsandel på hvert av markedene der det driver virksomhet, ikke overstiger en bestemt størrelse.
- 18) For konsortier som driver virksomhet innen en konferanse, bør det fastsettes en lavere markedsandel, ettersom disse avtalene kommer i tillegg til en innskrenkende avtale som allerede finnes.
- 19) Konsortier som overskrider de øvre grensene fastlagt i denne forordning med en viss prosentandel, men som fortsatt underkastes effektiv konkurranse innen det fartsområdet der de driver virksomhet, bør imidlertid kunne anvende en forenklet framgangsmåte slik at de kan nyte godt av rettssikkerheten gruppeunntaket gir. En slik framgangsmåte må også gi Kommisjonen mulighet til å sikre en effektiv overvåking og å forenkle den administrative kontrollen med avtaler.
- 20) Konsortier som overskrider grensen, bør imidlertid kunne innrømmes unntak ved enkeltvedtak dersom de oppfyller vilklårene i artikkel 81 nr. 3; i denne forbindelse skal det tas hensyn til de særegne forhold innen sjøtransport.

(¹) EFT L 378 av 31.12.1986, s. 4.

- 21) Denne forordning får utelukkende anvendelse på avtalen mellom medlemmer av et konsortium. Gruppeunntaket omfatter derfor ikke konkurransebegrensende avtaler mellom konsortier eller ett eller flere av dets medlemmer på den ene side og andre rederier på den annen side. Det gjelder heller ikke konkurransebegrensende avtaler mellom ulike konsortier innen samme fartsområde eller mellom medlemmer av slike konsortier.
- 22) Det bør knyttes visse forpliktelser til unntaket. For dette formål må transportbrukere til enhver tid kunne få opplysninger om vilkårene for de sjøtransporttjenester konsortiets medlemmer tilbyr i fellesskap. Det må derfor fastsettes en framgangsmåte for reelle og effektive konsultasjoner mellom konsortiene og transportbrukerne om den virksomhet som omfattes av avtalene. I denne forordning klargjøres også hva som menes med reelle og effektive konsultasjoner, samt hvilke skritt som skal tas i forbindelse med konsultasjonene. Det fastsettes at forpliktelsen til slike konsultasjoner er begrenset til konsortiens virksomhet i egenskap av konsortier
- 23) Slike konsultasjoner vil kunne sikre mer effektive sjøtransporttjenester, som også tar hensyn til brukernes behov. Derfor bør visse konkurransebegrensende avtaler som disse konsultasjoner kan føre fram til, unntas fra forbudet.
- 24) Med «force majeure» menes i denne forordning den definisjon som følger av fast rettspraksis ved De europeiske fællesskaps domstol.
- 25) Det må også fastsettes bestemmelser om at Kommisjonen umiddelbart skal underrettes om voldgiftskjennelser og anbefalinger fra forliksinstitusjoner som partene har godtatt, slik at den kan kontrollere at konsortier med dette ikke unntas fra vilkårene og forpliktelsene i forordningen og ikke på den måten overtrer bestemmelsene i artikkel 81 og 82.
- 26) Det bør fastsettes, i samsvar med artikkel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92, i hvilke tilfeller Kommisjonen kan trekke tilbake adgangen til gruppeunntak for et foretak.
- 27) Elleve konsortier omfattes av gruppeunntak som fastsatt i forordning (EF) nr. 870/95 ved anvendelse av framgangsmåten ved innsigelse fastsatt i nevnte forordning, og Kommisjonen fikk dermed muligheten særlig til å forsikre seg om at de var underkastet effektiv konkurranse. Ingenting tyder på at disse konsortiene under de endrede forhold ikke lenger er underkastet effektiv konkurranse. Disse konsortiene bør derfor fortsatt kunne fritas fra vilkårene i denne forordning.
- 28) For avtaler som automatisk unntas etter denne forordning, er det ikke nødvendig å sende inn anmodning etter artikkel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86. Foretakene bør likevel kunne anmode Kommisjonen om

en erklæring om hvorvidt avtalene er forenlige med denne forordning, dersom de er i alvorlig tvil.

29) Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse av traktatens artikkel 82.

30) Forordning (EF) nr. 870/95 utløper, og det bør derfor vedtas en ny forordning som fornyer gruppeunntaket –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Virkeområde

Denne forordning får anvendelse bare på konsortier som driver internasjonal linjefart til eller fra en eller flere havner i Fællesskapet.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

1. «konsortium»: en avtale mellom minst to rederier som driver regulær internasjonal linjefart med transport utelukkende av gods, hovedsakelig i containere, i ett eller flere fartsområder, med det formål å samarbeide om felles drift av en sjøtransporttjeneste for å forbedre de tjenester hvert enkelt medlem kan tilby når det ikke deltar i et konsortium, med sikte på å rasjonalisere sin virksomhet ved hjelp av tekniske, driftsmessige og/eller forretningsmessige ordninger, unntatt fastsettelse av fraktrater,
2. «linjefart»: regelmessig godstransport på en eller flere bestemte ruter mellom havner etter ruteplaner og på datoer offentliggjort på forhånd, tilgjengelig, også leilighetsvis, for enhver transportbruker mot betaling,
3. «avtale om tjenester»: en avtale mellom en eller flere transportbrukere og et enkeltmedlem av et konsortium eller et konsortium, der brukeren forplikter seg til å la en bestemt mengde gods bli transportert av enkeltmedlemmet av konsortiet eller av konsortiet i løpet av et visst tidsrom, mot at sistnevnte forplikter seg til å levere en spesifisert tjeneste av en bestemt kvalitet tilpasset brukerens særlige behov,

4. «transportbruker»: ethvert foretak (f.eks. avskiper, mottaker, speditør) som har inngått eller har tilkjennegitt å ville inngå en avtale med et konsortium (eller ett av dets medlemmer) om godstransport, eller enhver sammenlutning av avskipere eller speditører,
5. «uavhengig fastsettelse av fraktrater» («Independent rate action»): et konferansemedlems rett til i enkelttilfeller å tilby fraktrater for varer som avviker fra dem fastsatt i konferansetariffen, forutsatt at konferansens øvrige medlemmer underrettes på forhånd.

KAPITTEL II

UNNTAK

Artikkel 3

Avtaler som gis unntak

1. I henhold til traktatens artikkel 81 nr. 3 og med forbehold for vilkårene og forpliktelsene fastsatt i denne forordning erklæres det at traktatens artikkel 81 nr. 1 ikke får anvendelse på de former for virksomhet som er oppført i nr. 2 i denne artikkel, og som omfattes av konsortiumavtaler som definert i artikkel 1 og 2.
2. Erklæringen om at artikkel 81 nr. 1 ikke får anvendelse, gjelder utelukkende følgende former for virksomhet:
- a) felles drift av linjefart, som kan omfatte bare følgende former for virksomhet:
- i) samordning og/eller fastsettelse i fellesskap av ruteplaner og anløpshavner,
 - ii) utveksling, salg eller kryssbefraktning av lastekapasitet eller andeler av lastmengder (slots) på skip,
 - iii) felles bruk (pooling) av skip og/eller havneanlegg,
 - iv) bruk av ett eller flere felles driftskontorer,
 - v) tilbud av containere, understell og annet utstyr og/eller kontrakter om leie, leasing eller kjøp av slikt utstyr,
 - vi) bruk av et elektronisk datautvekslingssystem og/eller et felles dokumentasjonssystem,
- b) midlertidige kapasitetstilpasninger,
- c) felles drift eller bruk av havneterminaler og tilknyttede tjenester (f.eks. lekertransport eller lastoperasjoner),
- d) deltakelse i ett eller flere av følgende fellesskap (pools): tonnasjefellesskap, inntektsfellesskap eller resultatfellesskap,
- e) felles utøvelse av konsortiets stemmeretter i den konferanse

- der medlemmene deltar, i den utstrekning den felles stemmegiving gjelder konsortiets egentlige virksomhet,
- f) felles markedsføringsstruktur og/eller utstedelse av et felles konnossement,
- g) enhver annen virksomhet i tilknytning til de former for virksomhet som er nevnt i bokstav a)-f), og som er nødvendige for å iverksette dem.
3. Følgende klausuler skal særskilt anses som tilknyttede former for virksomhet som omhandlet i nr. 2 bokstav g):
- a) en forpliktelse hos konsortiets medlemmer til å benytte i de(t) aktuelle fartsområde(r) skip som er allokert til konsortiet og til å avholde seg fra å befrakte kapasitet på skip tilhørende tredjemann,
- b) en forpliktelse hos konsortiets medlemmer til å avholde seg fra å tildele eller befrakte kapasitet til andre transportører i de(t) aktuelle fartsområde(r), med mindre dette er godkjent på forhånd av konsortiets øvrige medlemmer.

Artikkel 4

Begrensning av kapasiteten

Unntaket etter artikkel 3 får ikke anvendelse for konsortier som omfatter avtaler om begrensning av kapasitetsutnyttning, der linjerederier som deltar i konsortiet, avstår fra å bruke en bestemt prosentandel av den foreliggende skipskapasiteten i konsortiet.

KAPITTEL III

VILKÅR FOR UNNTAK

Artikkel 5

Grunnleggende vilkår for unntak

- Unntaket etter artikkel 3 kommer til anvendelse bare dersom ett eller flere av følgende tre vilkår er oppfylt:
- a) det er effektiv priskonkurranse mellom medlemmer av den konferanse der konsortiet driver virksomhet, ettersom konferanseavtalen i henhold til en lovfestet eller ikke-lovfestet plikt gir medlemmene uttrykkelig tillatelse til uavhengig fastsettelse av alle fraktrater i konferansetariffen,
- b) det er en tilstrekkelig grad av effektiv konkurranse om de tjenester som tilbys, mellom konferansens medlemmer innen den konferanse der konsortiet driver virksomhet, ettersom konferanseavtalen uttrykkelig gir konsortiet tillatelse til å tilby sine egne avtaler om tjenester, uansett art, med hensyn til anløpshyppighet og kvalitet samt til fritt

og til enhver tid å tilpasse tjenestene som tilbys til transportbrukernes særlige behov,

- c) konsortiets medlemmer utsettes for effektiv konkurranse, faktisk eller potensiell, fra rederier som ikke er medlem av konsortiet, uansett om det finnes en konferanse som driver virksomhet i vedkommende fartsområde(r) eller ikke.

Artikkel 6

Vilkår i forbindelse med markedsandelen

1. For å kunne omfattes av unntaket i artikkel 3 må et konsortium på hvert marked der den driver virksomhet, ha en markedsandel beregnet etter transportert godsmengde (fraktonnasje eller TEU) på under 30 % når det driver virksomhet innen en konferanse, og på under 35 % når det driver virksomhet utenfor en konferanse.

2. Unntaket i artikkel 3 får fortsatt anvendelse når markedsandelen fastsatt i nr. 1 ikke overskrides med mer enn en tidel i to på hverandre følgende kalenderår.

3. Når de øvre grensene fastsatt i nr. 1 og 2 overskrides, får unntaket i artikkel 3 fortsatt anvendelse i et tidsrom på seks måneder fra utløpet av det kalenderåret da overskridelsen fant sted. Tidsrommet forlenges til tolv måneder når overskridelsen skyldes at et rederi som ikke er medlem av konsortiet, har trukket seg ut av fartsområdet.

Artikkel 7

Framgangsmåte ved innsigelse

1. Unntaket i artikkel 3 og 10 får anvendelse også for konsortier med en markedsandel som overskrider den øvre grensen fastlagt i artikkel 6 på ett eller flere av markedene der de driver virksomhet, men som likevel ikke overskrider 50 % på noen av disse markedene, forutsatt at de aktuelle avtalene blir meldt til Kommisjonen i samsvar med bestemmelsene i kommisjonsforordning (EF) nr. 2843/98⁽¹⁾, og at Kommisjonen ikke gjør innsigelse mot unntaket innen en frist på seks måneder.

Fristen på seks måneder skal løpe fra den dag meldingen trer i kraft i samsvar med artikkel 4 i forordning (EF) nr. 2843/98.

2. Nr. 1 får anvendelse bare når det vises uttrykkelig til denne artikkel i meldingen eller i en meddelelse som følger med meldingen.

3. Kommisjonen kan gjøre innsigelse mot unntaket.

Den skal gjøre innsigelse mot unntaket dersom en medlemsstat anmoder om det innen tre måneder etter at meldingen nevnt i nr. 1 ble sendt medlemsstaten. Anmodningen skal begrunnes med hensyn som har sammenheng med traktatens konkurranseregler.

4. Kommisjonen kan når som helst trekke tilbake innsigelsen mot unntaket. Dersom innsigelsen ble gjort på anmodning fra en medlemsstat og medlemsstaten opprettholder anmodningen, kan imidlertid innsigelsen trekkes tilbake bare etter at Den rådgivende komité for konkurransesaker på sjøtransportens område er blitt rådspurt.

5. Dersom innsigelsen trekkes tilbake fordi de berørte foretak har vist at vilkårene i artikkel 81 nr. 3 er oppfylt, skal unntaket tre i kraft fra den dag avtalen ble meldt.

6. Dersom innsigelsen trekkes tilbake fordi de deltagende foretak har endret avtalen slik at vilkårene i artikkel 81 nr. 3 er oppfylt, skal unntaket tre i kraft fra den dag endringene trer i kraft.

7. Dersom Kommisjonen gjør innsigelse og den ikke trekkes tilbake, får meldingen de virkninger som er fastsatt i avsnitt II i forordning (EØF) nr. 4056/86.

Artikkel 8

Tilleggsvilkår

Unntak etter artikkel 3 og 10 innrømmes bare når følgende tilleggsvilkår er oppfylt:

- a) Konsortiet skal gi hvert enkelt medlem mulighet til å tilby sine egne avtaler om tjenester ved enkeltkontrakter,
- b) Konsortiumavtalen skal gi hvert medlem av konsortiet rett til å trekke seg fra konsortiet uten økonomiske sanksjoner eller andre former for sanksjoner, f.eks. en forpliktelse til ikke lenger å utøve transportvirksomhet i de(t) aktuelle fartsområde(r), eventuelt i tilknytning til en forpliktelse til å gjenoppta virksomheten først etter utløpet av en bestemt frist. Retten skal være betinget av at det gis et varsel høyst seks måneder på forhånd, men varselet kan gis først etter et innledende tidsrom på 18 måneder fra avtalen trådte i kraft.

For sterkt integrerte konsortier med resultatfellesskap og/eller store investeringer som følge av at medlemmene har kjøpt eller befraktet skip med sikte på å opprette konsortiet, skal varselet gis høyst seks måneder på forhånd, men det kan gis først etter et innledende tidsrom på 30 måneder fra avtalen trådte i kraft,

- c) Når konsortiet har en felles markedsføringsstruktur, skal hvert medlem av konsortiet uten sanksjoner ha rett til å drive selvstendig markedsføring, forutsatt at det gis et varsel om det høyst seks måneder på forhånd,
- d) Verken konsortiet eller dets medlemmer skal forskjellsbehandle bestemte havner, brukere eller transportører i det felles marked ved å anvende ulike priser og vilkår for transport av identiske varer i avtaleområdet på grunnlag av opprinnelsesland eller bestemmelsesland eller på grunnlag av laste- eller lossehavn, med mindre det er økonomiske grunner for å anvende slike priser eller vilkår.

⁽¹⁾ EFT L 354 av 30.12.1998, s. 22.

KAPITTEL IV

FORPLIKTELSE

*Artikkel 9***Forpliktelser knyttet til unntaket**

1. Forpliktelsene omhandlet i nr. 2-5 skal knyttes til unntaket i artikkel 3 og artikkel 13 nr. 1.

2. Det skal holdes reelle og effektive konsultasjoner mellom brukerne eller de organisasjoner som representerer dem på den ene side og konsortiet på den annen side for å løse alle vesentlige spørsmål, unntatt rent driftsmessige spørsmål av mindre betydning, om vilkårene for og kvaliteten på de linjefarttjenester som konsortiet eller dets medlemmer tilbyr.

Konsultasjonene skal finne sted når en av de ovennevnte parter anmoder om det.

Konsultasjonene skal holdes før iverksetting av tiltaket det skal holdes konsultasjoner om, med mindre det foreligger force majeure. Dersom konsortiets medlemmer som følge av force majeure er tvunget til å iverksette et vedtak før det er holdt konsultasjoner, skal konsultasjonene det eventuelt er anmodet om, finne sted innen ti virkedager etter anmodningen. Med mindre det foreligger force majeure som nevnt ovenfor, som det i så fall skal vises til i kunngjøringen om tiltaket, skal tiltaket ikke gjøres offentlig kjent før konsultasjonene er avsluttet.

Konsultasjonsprosessen omfatter følgende trinn:

- a) konsortiet oversender på forhånd detaljerte skriftlige opplysninger om spørsmålet det skal holdes konsultasjoner om til den annen part,
- b) partene utveksler standpunkter, enten skriftlig, på møter eller begge deler, der representanter for de rederier som er medlemmer av konsortiet, og representanter for de deltakende avskipere har myndighet til å komme fram til et felles standpunkt; partene skal sterkest mulig bestrebe seg på dette,
- c) dersom det ikke har vært mulig å komme fram til enighet til tross for partenes bestrebelser, skal uenigheten anerkjennes og gjøres offentlig kjent. Hver part kan underrette Kommissjonen om uenigheten,
- d) det fastsettes en rimelig frist for å avslutte konsultasjonene, om mulig ved felles overenskomst mellom de to partene. Bare i unntakstilfeller eller dersom partene er enige om det, kan fristen være på under en måned.

3. De vilkår for sjøtransporttjenester som konsortiet eller dets medlemmer tilbyr, herunder opplysninger om tjenestenes kvalitet og enhver endring i denne forbindelse, skal på

anmodning stilles til rådighet for brukerne mot et rimelig gebyr og skal til enhver tid være framlagt for gjennomsyn uten kostnader i kontorene til de rederier som er medlem av konsortiet, eller i kontoret til konsortiet, samt i agentenes kontorer.

4. De voldgiftskjennelser og anbefalinger fra forliksinstitusjoner som partene har godtatt, og som gjelder tvister om konsortiers opptreden som omhandlet i denne forordning, skal konsortiet uten opphold melde til Kommissjonen.

5. Ethvert konsortium som ønsker å påberope seg anvendelsen av denne forordning, må innen en frist som ikke kan være mindre enn en måned, og som Kommissjonen skal fastsette ut fra omstendighetene i saken, på anmodning fra Kommissjonen kunne godtgjøre at vilkårene og forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 til 8 og i nr. 1 og 2 i denne artikkel er oppfylt, og må oversende Kommissjonen vedkommende konsortiumavtale innen nevnte frist.

*Artikkel 10***Unntak for avtaler mellom transportbrukere og konsortier om bruk av linjefarttjenester**

Avtaler, beslutninger og samordnet opptreden mellom transportbrukere og de organisasjoner som representerer dem på den ene side og et konsortium som omfattes av unntaket i artikkel 3 på den annen side om vilkårene for og kvaliteten på de linjefarttjenester konsortiet tilbyr, samt alle generelle spørsmål i tilknytning til disse tjenestene i den utstrekning de har vært gjenstand for konsultasjonene fastsatt i artikkel 9 nr. 2, er unntatt fra forbudet i traktatens artikkel 81 nr. 1.

KAPITTEL V

FORSKJELLIGE BESTEMMELSER

*Artikkel 11***Taushetsplikt**

1. Opplysninger som innhentes ved anvendelse av artikkel 7 og artikkel 9 nr. 5, kan bare brukes til formålene nevnt i denne forordning.

2. Kommissjonen og medlemsstatenes myndigheter og deres tjenestemenn og andre ansatte skal ikke gi videre opplysninger som de har innhentet i forbindelse med anvendelsen av denne forordning, og som er av en slik art at de er undergitt taushetsplikt.

3. Bestemmelsene i nr. 1 og 2 skal ikke være til hinder for å offentliggjøre generell informasjon eller oversikter som ikke inneholder opplysninger om bestemte foretak eller foretaks-sammenslutninger.

*Artikkel 12***Tilbaketrekking av gruppeunntaket**

I samsvar med artikkel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 kan Kommissjonen trekke tilbake fordelen gitt ved denne forordning dersom den i et enkelttilfelle fastslår at en avtale, beslutning eller samordnet opptreden som er omfattet av gruppeunntak etter artikkel 3 eller artikkel 13 nr. 1 i denne forordning, likevel har visse virkninger som er uforenlige med vilkårene i traktatens artikkel 81 nr. 3, eller som kommer inn under forbudet i traktatens artikkel 82, særlig når

- a) det i et bestemt fartsområde ikke er effektiv konkurranse utenfor den konferanse der konsortiet driver virksomhet, eller utenfor konsortiet,
- b) et konsortium gjentatte ganger unnlater å oppfylle forpliktelsene etter artikkel 9,
- c) et konsortiums atferd har virkninger som er uforenlige med traktatens artikkel 82,
- d) disse virkningene er en følge av en voldgiftskjennelse.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 19. april 2000.

*Artikkel 13***Overgangsbestemmelser**

1. Traktatens artikkel 81 nr. 1 får ikke anvendelse på avtaler som fremdeles gjelder 25. april 2000 og som per nevnte dato oppfyller vilkårene for unntak fastsatt i forordning (EF) nr. 870/95 og som det er gjort innsigelser mot i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 7 i denne forordning.
2. En melding som i samsvar med artikkel 7 i forordning (EF) nr. 870/95 er sendt før denne forordning trer i kraft, vil, dersom fristen på seks måneder ikke er utløpt 25. april 2000, anses for å være sendt i samsvar med artikkel 7 i denne forordning.

*Artikkel 14***Ikrafttredelsesdato**

Denne forordning trer i kraft 26. april 2000.

Den skal gjelde til 25. april 2005.

For Kommissjonen

Mario MONTI

Medlem av Kommissjonen